

Fackläraren

Ansvarig utgivare
Rektor Rudolf Härde

Redaktör

CARL-ERIC SANDBLAD

Redaktion och expedition:
Hornsgatan 33 A Stockholm SÖ.
Telefon: 44 91 95 (växel).

Annonser, prenumera-
tioner och distribution:
Fru Barbro Källgren

Annonspriser:

1/1 sida 300.— 2/3 sida 240.—

1/2 sida 175.— 1/3 sida 125.—

1/4 sida 100.— 1/6 sida 75.—

Platsannonser och småannonser
efter text 80 öre/sp. mm. Förhöj-
ning andra och sista omslagssidan
100 kr. Extra färg enligt överens-
kommelse.

Fackläraren utkommer andra och
sista lördagen i varje månad.
Manuskriptet senast fredagen vec-
kan före utgivningsdagen.

SVENSKA FACKLÄRARFÖRBUNDET

Hornsgatan 33 A Stockholm SÖ.

Telefon 44 91 95 (växel)

Månd.—fred. 8.30—17.00

Postgiro 35 09 83

Ordförande: Rektor Rudolf Härde

Ombudsmän:

Gösta Lirén, fil. kand.

K.-E. Alfredsson, jur. kand.,
pol. mag.

Rune Paulsson, pol. mag.

Sekreterare:

Mari Ann v. Wolcker, pol. mag.

Kamrer: Irene Häggblad

Assistent: Mariann Herngård

Anslutna riksföreningar:

Föreningen Sveriges Blindlära-
re

Föreningen Sveriges Vävlärlärarinnor

Handelslärares Riksförening

Konstfackskolans lärarförening

Kungl. Konsthögskolans lärarfören.

Kungl. Musikhögskolans Lärarfören.

Riksförb. Sveriges Musikpedagoger

Riksförb. Undervisande Ingenjörer

Slöjdföreningens skola i Göteborg

lärarförening

Slöjdlärares Riksförening

Sv. Barnavårdsföreläsningsförening

Sv. Skolkökslärares Riksförening

Sv. Särskolans Lärarförening

Sveriges Försollärares Riksförb.

Sveriges Textillärares Riksförening

Särskolans Rektorsförening

Tekningslärares Riksförbund

Verkstads-skolerektorernas

Riksförening

Yrkeskollektorernas Riksförening

Yrkesutbildningens Lärarförening

Lördagen den 9 juni 1962 (Nr 11)

Grunden för en ny skolreform

GENOM sitt beslut den 23 maj, som har alla utsikter att bli ett historiskt datum, har riksdagen satt punkt för ett 20-årigt planerings- och förberedelsearbete för en ny grundskola. I sitt anförande i andra kammaren ville ecklesiastikministern gå ända tillbaka till 1840 års riksdag och dess beslut om inrättande av en obligatorisk skola för att få en storhet av tillräcklig dignitet för jämförelse med den nu aktuella skolreformen. Det var kanske att tillmäta stunden och verket en betydelse i överkant, men att det är fråga om en stabil milstolpe i vår kulturhistoria råder ingen tvekan om.

Den nya skolan har av dem som varit mest engagerade i skapelseaktens slutfas, i skolberedningen och vad därav följt, betecknats som de nya möjligheternas skola, institutionen som skall öppna portarna till yrken på alla nivåer för envar som har lust och fallenhet att träda in. En inkörsport till meritokratiens samhälle, om man så vill. Men var det dit man syftade? En del talare i riksdagen var betänksamma; man hade funnit att det kanske var en allt för intellektuell grundskola man satsade på.

Nu är det väl närmast ett råämne till en fungerande skola som konturerats av riksdagen. Det tillkommer regeringen och de administrativa organen att sköta om finslipningen och ge innehållet dess karaktär. Men huvuddragen ligger fast, och det kan inte bli så stora förskjutningar från den intellektualism som ingjuts i kursplaner och som präglar timfördelningen.

DEN bärande principen har varit och är, att ge folket en gemensam referensram på högre allmänbildningsnivå. Och den ambitionen är demokratisk och riktig. Men har det inte begåtts ett fel när allmänbildningens innehåll preciserats? De nya komponenter som tillförts densamma har nästan uteslutande hämtats från de föreställningar om bildning som finns kanske främst i akademiska kretsar men föga eller intet från den verklighet som omger också andra skikt hos folket? Frågeställningen är viktig och bör ställas i centrum för den debatt, som tar sikte på nästa skolreform. Och den debatten bör börja nu; beslutet om grundskolans genomförande betyder nämligen för det skolpolitiska skeendet att grunden lagts för nästa skolreform.